

Dosarul nr. 2ra-1098/23
2-20117992-01-2ra-02082023

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – L. Lavric
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – I. Cotruță, I. Țurcan, L. Pruteanu

ÎNCHEIERE

03 aprilie 2024

mun. Chișinău

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Stela Procopciuc
Diana Stănilă
Ion Malanciuc

examinând admisibilitatea recursului depus de Bogaci Victor,
în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Bogaci Victor împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Leutis” cu privire la constatarea încălcării dreptului de acces la informație și dreptului de proprietate și repararea prejudiciului cauzat în rezultatul încălcării drepturilor,
împotriva deciziei din 14 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 21 septembrie 2020, Bogaci Victor a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Leutis”, prin care a solicitat constatarea ca fiind neîntemeiate și ilegale acțiunile pârâtei care nu a dat răspunsul la petiție și intenționat nu a eliberat carnetul de muncă; stabilirea încălcării art. 6, 10, 14 etc. al CEDO, art. 1 „Protecția proprietății” al primului protocol adițional la Convenție, art. 1, 4, 7, 8, 16, 53 (1), 120 etc. din Constituție, art. 16 CPC, art. 10 etc. CM RM, art. 41 al Legii cu privire la proprietate; repararea prejudiciului cauzat în rezultatul încălcării drepturilor și nesoluționarea petiției despre eliberarea carnetului de muncă în termen stabilit - conform art. 41 al CEDO, CC RM, art. 10 etc. CM RM și Recomandarea nr. 6 „Privind satisfacția echitabilă” - în mărime de 20 000 lei.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că la 17 iulie 2020 s-a adresat către pârâtă cu petiție, care a fost primită la data de 20 iulie 2020. În petiție a informat că: „La 13 iunie 2018 Judecătoria Chișinău, sediul Centru a emis o hotărâre (anexând copia dispozitivului ei), prin care SRL „Leutis” era obligată: „de a elibera carnetul de muncă, prin intermediul poștei cu înscrisuri corecte despre muncă și data eliberării” și a propus pârâtului de a executa benevol hotărârea judecătorească, cu eliberarea în mod urgent a carnetului de muncă.

Reclamantul a menționat că nu a primit răspuns la petiție și pârâtul intenționat nu a eliberat carnetul de muncă.

A invocat că prin acțiunile date, pârâta a încălcat prevederile art. 4, 6, 10, 14 CEDO, art. 1 „Protecția proprietății” al primului protocol adițional la Convenție, art. 1, 4, 7, 8, 16, 34, 47, 53 (1), 120 etc al Constituției, Legea cu privire la

accesul la informație, art. 41 al Legii cu privire la proprietate, cauzând-ui pagube materiale și morale esențiale, reieșind din aceea că nu a avut posibilitate să prezinte carnetul de muncă la CNAS pentru recalcularea pensiei.

Prejudiciul material și moral cauzat a fost determinat în conformitate cu jurisprudența Curții Europene, practica juridică din RM și Recomandarea nr. 6 Privind satisfacția echitabilă și constituie 20 000 lei.

Prin hotărârea din 15 noiembrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Bogaci Victor împotriva SRL „Leutis” cu privire la constatarea încălcării dreptului de acces la informație, repararea prejudiciului moral, ca neîntemeiată.

La 07 decembrie 2021, Bogaci Victor a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea acesteia, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 14 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Bogaci Victor și s-a menținut hotărârea din 15 noiembrie 2021 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

În motivarea deciziei, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat apreciere corectă raportului juridic stabilit între părți, a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, concluziile instanței de fond expuse în hotărâre fiind în corespundere cu probele administrate, iar normele de drept material au fost aplicate corect.

În context, instanța de apel a reținut că cererea din 17 iulie 2020 adresată către SRL „Leutis”, constituie în esență cerința creditorului Bogaci Victor privind executarea benevolă de către debitorul SRL „Leutis” a hotărârii din 13 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Ținând cont de pretențiile formulate, de către reclamant, instanța de apel a reținut că acestea nu cad sub incidența Legii privind accesul la informație, or, solicitarea lui Bogaci Victor din cererea adresată SRL „Leutis” privind executarea benevolă a hotărârii din 13 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, rezultă din raporturile de executare a hotărârilor judecătorești reglementate de Codul de executare, SRL „Leutis” neavând calitatea autorității investite în sensul art. 5 din Legea privind accesul la informație cu dreptul de furnizare de informații, precum și nu este o autoritate publică care emite acte cu caracter normativ și individual.

De altfel, reclamantul/apelant a solicitat eliberarea informației de la un subiect de drept privat în privința executării unei hotărâri judecătorești, bazându-se pe raporturile juridice stabilite cu angajatorul său SRL „Leutis” în cadrul procedurii de executare, însă solicitarea respectivă nu cade sub incidența Legii privind accesul la informație.

În concluzie, instanța de apel a reținut că la caz nu a avut loc o încălcare a dreptului de acces la informație. Or, creditorul Bogaci Victor a recurs la executarea silită a documentului executoriu emis în baza hotărârii din 13 iunie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, iar la 10 august 2020 executorul judecătorec Furdui Ion a intentat procedura de executare nr.032-907/2020 în baza titlului executoriu nominalizat. Prin urmare refuzul debitorului SRL „Leutis” de a executa benevol documentul executoriu emis în baza hotărârii din 13 iunie 2018, precum și dezacordul reclamantului/creditor cu inacțiunile

debitorului nu constituie temei pentru a constata o încălcare a dreptului reclamantului de acces la informație.

La 14 iulie 2023, Bogaci Victor a depus recurs împotriva deciziei din 14 februarie 2023 a Curții de Apel Chișinău, iar la 02 aprilie 2024, a depus supliment la recurs, solicitând admiterea acestuia, constatarea încălcării termenului rezonabil de examinarea cererii de chemare în judecată, casarea integrală a deciziei și a hotărârii, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului, reiterând circumstanțele de fapt ale cauzei, recurentul a invocat că hotărârile instanțelor de judecată ierarhic inferioare au fost adoptate cu încălcarea și aplicare eronată a normelor de drept material și normelor de drept procedura

Consideră că instanțele de judecată au încălcat art. 386 alin. (1), 387, 388 alin. (1), 389 alin. (4), (6) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că decizia recurată a fost expediată recurentului la 27 aprilie 2023 (vol. I, f.d.211), însă dovada legală de recepționare a acesteia lipsește.

Totodată, potrivit recipisei anexate la dosar (vol. I, f.d.213-214), recurentul a luat cunoștință cu decizia contestată la 20 iulie 2023.

Astfel, Completul de judecată consideră că cererea de recurs depusă la 14 iulie 2023, este declarată în termen.

Conform art. XI alin. (1) și (3) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr.246 din 31 iulie 2023, prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art. IV, V pct.1–9 și 11–16 și art. VII, care vor intra în vigoare la 01 septembrie 2023.

Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Respectiv, recursul declarat de Bogaci Victor a fost depus până la data intrării în vigoare a Legii pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr.246 din 31 iulie 2023, și va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Examinând temeiurile recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că, examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului.

La caz, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmerts c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Bogaci Victor, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270 și 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Bogaci Victor.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Stela Procopciuc

judecătorii

Diana Stănilă

Ion Malanciuc